

Evenimente trăite împreună cu profetul Elisei (9)

Moartea este în oală

John Thomas Mawson

© SoundWords, Online începând de la: 01.10.2018, Actualizat: 01.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Împărați 4.39,40

2 Împărați 4.39,40: Unul din ei a ieșit pe câmp să culeagă verdețuri; a găsit viță sălbatică și a cules din ea curcubețe sălbatice, până și-a umplut haina. Când s-a întors, le-a tăiat în bucăți în oala cu ciorbă, căci nu le cunoștea. Au dat oamenilor acelora să mănânce. Dar, cum au mâncat din ciorba aceea, au strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!” Și n-au putut să mănânce.

Cum pot creștinii să fie plăcuți unul altuia, și ce este de făcut când mulți suferă

Dacă ne întoarcem la început, vom constata că lucrul cel mai de preț pentru creștinătate a fost să recunoască pe Hristos ca Domn și Cap, și apoi, că credincioșii, în care locuia Duhul Sfânt și care constituiau trupul lui Hristos, știau că au nevoie unul de altul, că erau dependenți unul de altul, și că fiecare contribuia sau la succesul, sau la nereușita întregului. Acest adevăr ne este prezentat accentuat în 1 Corinteni 12.12-27. Ajutorul, pe care fiecare este dator să-l dea celuilalt, ne este prezentat într-un mod atrăgător în epistola către Efeseni 4.15-16, în acel capitol, în care este constatată supremația Domnului peste toate lucrurile. Citim acolo: »ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.«

Paguba, pe care unul o poate provoca altuia, ne-o arată istorisirea noastră. Unul din fiii prorocilor s-a dus să culeagă verdețuri pentru pregătirea mâncării, așa cum poruncise Elisei. El a găsit o viță sălbatică și a strâns de pe ea curcubețe sălbatice și și-a umplut poala hainei, pe care acasă i-a tăiat în bucăți și i-a pus în oala de fiert. Neștiința și nebunia lui, pe care le-au urmat toți fiii prorocilor, a dus la otrăvirea lor. Moartea era în oală.

Aceste curcubețe erau dintr-o viță sălbatică, dintr-o plantă care nu a fost *sub influența* grădinarului, un tablou potrivit al firii pământești rele. Despre această fire citim: »gândirea (sau: înclinația, tendința) cărnii este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună« (Romani 8.7). Este ceea ce nu a venit sub influența lui Dumnezeu, dar nici nu vrea să vină, și aceasta provoacă totdeauna moartea și stricăciunea. »Căci umblarea după lucrurile firii pământești (sau: cărnii) este moarte« (Romani 8.6), și »Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea pământească putrezirea« (Galateni 6.8).

Orice copil al lui Dumnezeu umblă sau în Duhul, sau în firea pământească; năzuiește sau după lucrurile Duhului, sau după lucrurile firii pământești, și, fie că vrem sau nu vrem, ce suntem, și cum trăim, și după ce năzuim, și de ce este plină inima noastră, aceasta va influența tot cu ce noi suntem în legătură.

Sunt de exemplu în inima noastră simțăminte de invidie, sau un duh aspru, care nu vrea să ierte pe unii din frații noștri, sau privim chiorâș la unul din semenii noștri, care probabil este mult mai cinstit decât noi, atunci acestea sunt rădăcinile amare din care i-au naștere »vrăjibile,

certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările« - Lucrări ale firii pământești, care sunt ucigătoare în acțiunea lor, pretutindeni unde se arată. Cât de des am trăit, că părtășii creștine fericite au devenit nefericite, sau au fost distruse, deoarece s-a dat loc amărăciunilor, mâniilor, furiilor, strigătelor și vorbirilor de rău, sau pentru că unul sau altul, care ar fi trebuit să slujească în dragoste, a vrut să stăpânească peste moștenirea Domnului. Legăturile noastre cu copiii lui Dumnezeu au origine divină, și noi nu putem și nu avem voie să le trecem cu vederea. Propășirea spirituală a unui copil al lui Dumnezeu este un ajutor pentru toți ceilalți, și lucrările firii pământești, oricum s-ar arăta ele, dăunează tuturor. Viața noastră nu ne influențează numai pe noi, ci și pe toți ceilalți, »căci dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el.«

A fost o împrejurare foarte fericită pentru acei fii ai prorocilor, că Elisei a fost în mijlocul lor și ei au fost destul de înțelepți, ca să-i prezinte situația lor. Cât de binecuvântat și de mângâietor este să știi, că noi putem striga la Domnul, chiar și atunci când situația este foarte rea. El este locul nostru de scăpare, atunci când în oală se află moartea în loc de viață. Cât de cu totul altfel ar fi lucrurile în Biserică, dacă copiii lui Dumnezeu ar avea suficientă înțelepciune să facă aceasta, în loc să încerce să îndrepte lucrurile, după ce ele s-au derulat greșit. Câtă nenorocire s-ar evita, dacă în locul amestecării înfigărețe, strigătul izvorât dintr-o inimă zdrobită ar fi fost îndreptat spre Domnul, dacă în simplitatea inimii am aduce înaintea Domnului lucrurile care trebuie puse în ordine, și care sunt mai presus de aptitudinile și îndemânarea noastră, dacă am fi spus Domnului, așa cum au spus fiii prorocilor lui Elisei: »Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!«

În această privință s-a greșit foarte mult; dar El nu greșește niciodată, și ca unii care suntem ai Lui ne putem baza pe interesele Lui adânci și gingașe. Și dacă facem aceasta, atunci nu vom fi niciodată dezamăgiți. Mai mult chiar! El cunoaște mijloacele prin care necazul se transformă în bucurie, și bunăstarea spirituală se reface în aceia care sunt bolnavi de acestea.

Tradus de la: [Erlebnisse mit dem Propheten Elisa \(9\)](#)

Titlul original: „Der Tod ist im Topfe. Wie Christen einander gefallen und was zu tun ist, wenn viele leiden“
din seria de articole: „Befreiende Gnade wie sie in den Worten und Wegen des Propheten Elisa vor uns gebracht wird“

din periodicul lunar *Der Dienst des Wortes*, Ediția 11, 1933, pag. 221–224

Traducere: Ion Simionescu